

יצחק יצחקי:

„אם בארזים נפלה שלהבת אז...“

חבר-הכנסת לשעבר, יצחק יצחקי, לא הצליח להיבחר לכנסת העשירית. תנועתו, „ישראל אחת“, היא אחת הרשימות הקטנות שנחלו מפלה מוחצת בבחירות. היו שחשבו כי הח"כ-בדימוס ישוב לטבריה, ימשיך בעבודת התוראה. אך לא. יצחקי נשאר על המפה, ובשבוע שעבר פורסם שהחליט לחזור באופן סופי אל חיק הליכוד.

מדוע החלטת לחזור לליכוד?

זה לא לגמרי נכון שחזרתי לליכוד. מה שקרה הוא שיצאתי לבחירות לבד. הסתמכתי בבחירות האלה על בערך 1,500 ראשי-תאים, כשכל ראש-תא אמור להביא איתו כ-20-30 בוחרים. אך, כידוע, בבחירות אלה הסתמנה מלחמה בין שני גושי-ענק, ואנחנו מצאנו עצמינו מנו באותה סירה עם שלישי. ראשי התאים לא עבדו. מתוך חשש, או מתוך בושה להזדהות עם גושים קטנים. **מתי הבנת שהפסדת בבחירות?**

הייתי חבר בוועדת הבחירות הארצית, וכשראיתי שמגישים כליכוד הרבה רשימות הבנות שמשוהו עומד להתרחש. הבנתי שכל הרשימות הקטנות הן חסרות סיכוי. **ואז, כשהפסדת בבחירות, החלטת שמה שבטוח זה הליכוד?**

כשבא הרגע להכריע מה עושים ב-4,000 הבוחרים שהצביעו עבורי, ושהיתה לי התחייבות מוסרית כלפיהם. הגשתי לחברי התנועה ארבע שאלות: מי בעד המשך תנועת ישראל אחת? מי בעד פיזור התנועה? מי בעד להצטרף למערך? מי בעד להצטרף לליכוד? רוב האנשים היו בדיעה שצריך לחזור לליכוד. **ואז קיבלת את דין-התנועה?**

אם תנועה אדירה כמו שלי נפלה, מה נגיד אנחנו? אם בארזים נפלה השלהבת, מה יגידו אווה-הקיר? איזה סיכוי יש לי במפלגה קטנה? הגושים הגדולים בולעים הכל. אני אישית עדיין לא החלטתי אם להצטרף לליכוד. **נבחרת לכנסת התשיעית כאיש תנועת „שלומציון“? מדוע הבאת בחשבון הצטרפות למערך?**

יש לנו הרבה אנשים שלא ילכו לליכוד. הם הצביעו עבורנו בגלל רעיון הבחירות האישיות. **האם נכונה השמועה שאתה עומד להתמודד על ראשות עיריית טבריה?**

זה לא נכון. קיבלתי בטבריה קולות רבים יחסית, אז האנשים שהצביעו בעדי זרקו את הרעיון. אך אין טעם לרוץ בקבוצה קטנה. המנגנונים האדירים של הגושים ישחקו כל חלקה טובה. **דווקא כאן יש דך אפשרות ליישם את רעיון הבחירות האישיות.**

אני לא מאמין שהגושים הגדולים יתנו לאדם כלשהו להרים ראש.

חיים קופמן:

„המינוי כסגן-שר יפגע בעסקי שלי!“

חבר-הכנסת ואיש עיסקי-הצעזעים המצליח, חיים קופמן, עומד להתמנות כסגן-שר-האוצר. לפי החלטות ועדת-אשר עליו להעביר את ניהול עסקיו בתקופת כהונתו לידינו של מישהו אחר.

ח"כ קופמן, מה יהיה עי עסקיך כאשר תמונה כסגן-שר-האוצר?

אם אמונה, אנהג בדיוק לפי החלטות ועדת-אשר. מה שיצו עלי אעשה. ליועדה יש ספר שלם של חוקים והוראות. אתייצק עם יועצים מישפטיים ואחילט.

אשתך, חנה, עובדת בדרגת מנהלת בכירה בעסקיך. האם היא תמשיך בעבודתה? איני בטוח שהיא יכולה להמשיך בעבודתה. היא מנהלת הכספים של עסקי, ונדמה לי שוועדת-אשר אינה מאשרת לאשה להמשיך לנהל את עסקי בעלה בתקופת כהונתה. צריך לבדוק.

בניו של ייגאל הורביץ קיבלו לידיהם את ניהול עסקיו לאחר שמונה כשר-האוצר. זה אחרת. בן הרי מקים לו מישפחה משלו.

מה תעשה אם כן? אקח חברה נאמנות שתנהל את העסקים בשבילי. זה הפיתרון במקרה שלוקחים איש-עסקים ומטילים עליו תפקיד ציבורי. התפקיד יכול להעסיק אותו שלושה חודשים, או שנתיים, או ארבע. כי אי-אפשר לדעת מה יקרה עם הממשלה. צריך לאפשר לאיש לחזור לעסקיו עם סיום תפקידו.

אשתך ואתה תצאו מעסקי המישפחה והעסקים ינוהלו על-ידי זרים. זה כדאי דך? לא כל-כך.

לשם מה דך כל העניין? אני חושב שאני צריך לתרום למדינה את הכי שוריים, הנסיון, היוזמה והתושייה שלי. נכון, זה יפגע בעסקי, אך זהו מישחק החיים.

זאב שיי:

„אני לא קובע את המדיניות!“

ביום החמישי שעבר הופיעה בשער גיליון „הארץ“ כתבה על מדיניותו החדשה של שרי-הביטחון, אריאל שרון, בשטחים הכבושים — מדיניות המקל והגור. באותו גיליון עצמו פורסם הכתב הצבאי של „הארץ“, זאב שיי, מאמר שהוכתר בכותרת „ניצחון הקו הנוקשה“. עמיתו שמחו לאידו — חנה הכתב המתולל לא ידע שעומדת להתחולל מהפכה ושהשר החדש עומד להכריז על מדיניות חדשה באותו יום עצמו שבו הוא, שיי, מכריז על ניצחון המדיניות ההפוכה.

מר שיי, מהמאמר משתמע כאילו אתה תומך בקו הנוקשה.

אני לא כתבתי בעד ולא כתבתי נגד. תיארת מצב. אני לא קובע מדיניות אלא מסביר מדיניות. אני משחק לא כעיתונאי ולא כאזרח.

למה, אפיכך, התכוונת כשהכתרת את המאמר „ניצחון הקו הנוקשה“?

המאמר מצביע על ההחלטות הקרדינאליות של הממשלה. הקיימות עד היום. גם לאחר החלטת שרון בעניין שינוי-אווירה ומתן יחס טוב בשטחים. אין שינוי בהחלטות הקרדינאליות, וכאן אני רואה את ניצחון הקו הנוקשה. קו שלא היה נהוג בזמנו של עזר וייצמן. לצערי, למרות המילים היפות של שרון, הקו הנוקשה תקף וקיים עד רגע זה.